

بررسی تاثیر روش بارش فکری بر رشد خلاقیت و اندیشه

بهار ستارزاده

دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی، گرایش علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان (پردیس شهید باهنر کرمان)

satarzadehbahar@gmail.com

چکیده:

یکی از اهداف ارمانی نظام آموزشی کشور ما استفاده از راهبرد های نوین در تدریس است زیرا پیشرفت تکنولوژی و علوم جامعه در گرو نحوه تدریس و تربیت معلمان در کلاس های درس است. از طرفی مربیان از روش های سنتی مبتنی بر معلم محور در کلاس های درس خود استفاده می کنند که سبب رفتارهای منفعلانه دانش آموزان می شود اما در روش های نوین آموزشی که مبتنی بر نظریه ها و یافته های روانشناسانه است، معلمان نقش هدایت گر و تسهیل کننده را بر عهده دارند، دانش آموز به صورت فعالانه عمل می کند و خود او در فرایند یاددهی و یادگیری سهیم می شود لذا در این مقاله ضمن معرفی کوتاهی از تاریخچه و تعریف بارش مغزی می پردازیم. در نهایت تاثیر استفاده از این روش را بر رشد خلاقیت دانش آموزان بررسی می کنیم. این روش معرفی می شود تا دبیران و روسای جلسات بتوانند دامنه ی کاربرد آن را ارزیابی کرده و در جای خود از آن استفاده کنند.

واژگان کلیدی: بارش فکری، خلاقیت، روش نوین تدریس، تعلیم و تربیت، پیشرفت تحصیلی

۱- مقدمه

تعلیم و تربیت از جمله مسائل بسیار مهم برای انسان در هر عصری می باشد زیرا هدف اصلی آموزش و پرورش پویا و خلاق، آفرینش است، آفرینش انسانهایی توانا به انجام دادن کارهای نو. انسانهایی که کاشف و نوآور باشند. این مسئله به ویژه باتوجه به شرایط موجود در آستانه ی هزاره ی سوم بیشتر قابل تعمق است، زیرا امروزه برای مقابله با مسائل فردی و اجتماعی پیچیده، به پرورش افرادی نیاز است که با اتکا به نیروی اراده و تعقل خویش، منطقی و خلاق اندیشیده و به جای وابستگی ناسالم و استفاده صرف از دستاوردهای اقتصادی و فرهنگی دیگران، مولد دانش، فناوری، فرهنگ مناسب برای زندگی مستقل، فعال و خلاق در عصر دانایی باشند (محمد جانی، ۱۳۹۸). لذا اکنون که ما مجموعه دانش جامع و قابل ملاحظه ای را درباره رفتار انسانی فراهم کرده ایم مجموعه ای که خلاقیت، جنبه بی همتا و گرانبهایی از آن را تشکیل می دهد، آموزش و پرورش دیگر نمی تواند خود را به نوعی یادگیری طوطی وار محدود کند از سوی دیگر صاحب نظران، اصرار دارند که مربیان از هر نوع، بعد دیگری را به وظیفه خود بیفزایند که دقیق ترین معنای آن، پرورش خلاقیت است (شهرآرای، ۱۳۹۹). در این صورت با توجه به اینکه سبک غالب در آموزش های کلاسی در اکثر مدارس از نوع روش های سنتی است به این معنی که اطلاعات مستقیماً در اختیار دانش آموزان قرار داده می شود و آن ها برای رسیدن به اهداف با هیچ موقعیت چالش آوری که با تلاش خود به نتیجه نهایی برسند، برخورد نمی کنند، به این ترتیب فرصت های خلاقانه فکر کردن، جستجو کردن، ربط دادن، طبقه بندی کردن و مهارت های حل مساله کمتر برای دانش آموزان فراهم می شود در حالی که یکی از اهدافی که آموزش و پرورش باید به آن بپردازد، توانایی تفکر دانش آموزان است. بنابراین، لزوم بازنگری و تجدیدنظر در روش های تدریس به منظور سازمان بخشیدن به فرایند تدریس و یادگیری احساس می شود و توجه به روش های جدید که موجب فعال کردن دانش آموز و بروز خلاقیت در جریان آموزش و یادگیری می شود، بیش از گذشته ضروری است (بیگی، ۱۳۹۸).

در نتیجه نظام آموزشی کشور برای اینکه به پرورش صحیح دانش آموزان اقدام کند باید در جهت تقویت زمینه های بالقوه وجودی، نقش مهمی ایفا سازد که یکی از این مسیرهای ساخت این نقش، به کار گیری روش تدریس نوین و فعالانه است و روش تدریس فعال بارش